

Publicerad 2011-06-02 14:24 av Carl R. Westerling

Lockelser och skildring av det samtida, i all korthet.

Så hopplöst svart

så hopplöst svart

likt en gren som inte känner stammen

den vet att rötterna är döda

och ser från år till år att löven tappar sin gröna färg

när det gror ut nya löv så är det enbart synd

om de små undernärda avkommorna

en ovetande novis avkomma

utan blick i den fasta betong kallad staden

vattenytans vibrerande invit till något bättre;

endast via mig sen är du där

uppskatta att jag drar dig från det triviala mot en flykt

från döda rötter från utblandad sten och från stiliga gator

mot livet

vattenytan talade aldrig till mig igen

jag vågade inte se den dörr

som ledde bort från förr

var är jag nu?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl R. Westerling med Poeter.se id #37737 innehar upphovsrätten